

נושאים על האנוסה פרק אחד עשר יבמות

מסורת הש"ס

בא א מיי" טייב סג' מנ"ל
תננות ט"ל כב :

ואינן מטמאין למתים. תימה לר"י דאמאי לא קתני נמי ואין סופגין את הארבעים דקתני בספא ואי משום דתני בספא לא חש לטעמו הא קתני ואין מטמאין למתים ואפ"ג דתנא בספא : **ואם** אכלו אין משלמין קרן וחומש. נהי דאין משלמין מ"מ לריבין להפריש משום כפרה :

בין כשרות. משום עבד : בין פסולות. כגון שפחה משום כהן : הראיות לכהונה. ולא גרופה וחלוה משום כהן : אין סופגין כו'. דכל חד אמר אלא לאו כהן אלא (והתיראת ספק היא) : אין משלמין. דכל חד אמר אלא כהן : ואין חולקין על הגורן. אין טענין להם תרומה על הגורן שהמחזיר ישראל הוא : ומוכרין את הפרומה. תרומת תבואתן כשמפרישין אותה אין לריבין לתתה לכהן דכל חד אמר לכהן אייתי ראייה דלאו כהן אלא ושקול ומ"מ לאוכלה אי"א אלא מוכרין אותה לכהנים והדמים שלהן : ה"ג ואין חולקין בקדשי המקדש. כגון עורות קדשים : ואין נותנין להם קדשים. להקריב : ואין מוליאין שלהן מידם. אם היו חייבין חטאת או אשם או עולה אין כופין אותה לתת לאגשי משמר ולהיות עבודתה ועורר לאגשי משמר דכל חד אמר אלא כהן ותינא (ב"ק דף קטז) : מנין לכהן שבא ומקריב קרבנותיו כל שעה שירצה ואפילו במשמר שאין שלו ת"ל ובא בכל אות נפשו ושרת ומנין שעבודתה ועורר שלו ת"ל ואיש את קדשיו לו יהיו ותעבודת הללו הואיל והאחד מהן כהן אין ב"ד יכולין להוליא מידן בעל כרחם ולתתם לאגשי משמר אלא יקריבו קרבנותיהן ויחזרו לכהן הבשר והעור ויחטום לכל מי שירצה או הללו יעשו שליח כל כהן שירצה להקריב את קרבנם או ישאו את קרבנם עד שיתרנו הם לתת לאגשי משמר : לשון אחר ועיקר ואין נותנים להם קדשים בצבור ותרמים קאמר ואין מוליאין את שלהם מידם דאמר אלא כהן וגבי תרמים נמי תנן (ערכין דף נח.) הכהנים אין מתירמין שהתרמים שלהן והדר אזרי מאי קעביד בצבור שלו ירעה עד שיכתאב ולא יקריבו חס דאי"ל לא יוכל את בשרו שהמקריב יעבדנו ולשון ראשון קשה לי דאמרינן בהגזול (ב"ק דף קי.) דהיכא דלא מני עביד עבודה שליח נמי לא מני משוי : ובכורו ירעה עד שיכתאב. אפי' בזמן הבית דהא לא מני למכפיניה למיתן לכהנים לאקריבי ולאכול את בשרו ואיניה נמי לא מנו למיתביה לכהן ולהחזיר לכהן הבשר דבטור חס אינו נאכל אלא לכהנים דכתיב ביה ובשרם יהיה לך כחזההתנפה בצבורות פרק עד כמה (דף כח.) הילכך ירעה עד שיכתאב ומותר לשחטו במדינה

ס"א אין ז"א

[ע' תוספות כחובות ל] ס"ד"ה ז"א שאל]

[לעיל מה' לקמן ק:]

כחובות כח[תוס' פ"ב]

[ע"ע ע"א]

מולין ס"ו. [כחובות כח] גיטין א.]

[תוס' סוף פ"א דהרומות]

[מנינה כו גיטין כו.] ערכין כו : מנחות א.]

מ"א אין ז"א

ואינן מטמאין למתים ואינן נושאים נשים בין כשרות בין פסולות הגדילו התערבות ושחררו זה את זה נושאים נשים ראיות לכהונה ואינן מטמאין למתים ואם נטמאו אינן סופגין הארבעים ואינן אוכלין בתרומה ואם אכלו *אינן משלמין קרן וחומש ואינן חולקין על הגורן ומוכרין את התרומה והדמים שלהן ואינן חולקין בקדשי המקדש ואין נותנים להם קדשים ואין מוציאין שלהם מידיהם ופטורין מן הזרוע ומן הלחיים ומן הקיבה ובכורו יהא רועה עד שיסתאב ונותנין עליו חומרי כהנים וחומרי ישראלים : **גמ'** מתו הכשרים וכו' : אלא הנך משום דאיערוב להו הוו להו פסולין א"ר פפא אימא ומתו הודאין : לבני הכלה אחד חולין וכו' : *דוקא מיח"ל והדר יבומי אבל יבומי ברישא לא דקפגע ביבמה לשוק : כהנת שנתערב וכו' : חלק אחד פשיטא אימא חלק כאחד תנן כמ"ד אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו דתניא *אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו דברי ר' יהודה ר' יוסי אומר יכול שיאמר אם כהן אני תנו לי לי בשביל עצמי ואם עבד כהן אני תנו לי בשביל רבי במקומו של ר' יהודה היו מעלין מתרומה ליוחסין במקומו של ר' יוסי לא היו מעלין מתרומה ליוחסין תניא *אמר רבי אלעזר בר צדוק מימי לא העדתי אלא עדות אחד והעלו עבד לכהונה על פי העלו ס"ד (ה) *השתא בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידן צדיקים עצמן לא כ"ש אלא אימא בקשו להעלות עבד לכהונה על פי חזא באתריה דר' יוסי ואול ואסהיד באתריה דרבי יהודה ת"ד *עשרה אין חולקין להם תרומה בבית הגרנות ואלו הן חרש שומה וקמן טומטום ואנדרוגינים והעבד והאשה והערל והטמא ונושא אשה שאינה הוגנת לו וכולן משגרין להם לבתיהם חוץ מטמא ונושא אשה שאינה הוגנת לו בשלמא *חרש שומה וקמן לאו בני דיעה נינהו טומטום ואנדרוגינים נמי בריה

ואינן מטמאין למתים. תימה לר"י דאמאי לא קתני נמי ואין סופגין את הארבעים דקתני בספא ואי משום דתני בספא לא חש לטעמו הא קתני ואין מטמאין למתים ואפ"ג דתנא בספא : **ואם** אכלו אין משלמין קרן וחומש. נהי דאין משלמין מ"מ לריבין להפריש משום כפרה : **ואינן** חולקין על הגורן. ואפי' יבאו שניהם על הגורן ויטע אס כהן אפי' תנו לי בשבילי ואס חברי כהן תנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אחי לידי תקלה : **ואין** מוליאין. פירש בקונטרס ב"ל"א חס"ה היו חייבין עולה או חטאת ואשם אין כופין אותה לתתם לאגשי משמר להיות עבודתה ועורר שלהם דכל חד אמר אלא כהן אלא וכהן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או קריבו להם קרבנות ויחזרו להם הבשר ויטעו לכל מי שירצה או אלו יעשו שליח כל כהן שירצה להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגזול קמא (ב"ק דף קי. ושם) דהיכא דלא מני עביד עבודה שליח נמי לא מני משוי ואר"י דאין זה קושיא דאני הכא חס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לחיה משמר שירצה הואיל וע"י הדחק ראוי לעבודה כדמפרש בהגזול (שם) וכן מלא ה"ר אלחנן כהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה נותנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מוס נותנה לאותו משמר ומסיק דהתערובו עבדין להו כחולה וזקן דתנינן אין מוליאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בצבור ותרמים קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף קטז.) תרמי כהנים עד שלא ברו ליד כהן הרי הם כהקדש משבאו ליד כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיתנו לה לזה ויטע בנייהם : **ה"ר** חלק אחד פשיטא אלא להם אלא חלק אחד : **ואם** עבד כהן אפי' תנו לי בשבילי רבי. ה"ר אלחנן למ"ד לקמן אין חולקין תרומה לאשה משום גרופה ה"ג בני עבד נוחש שמה ישאל לאחר שנכתרר העבד ואמר ר"י דאין נוחש לכך שלא יחזיק ענמו בעבד והא נמי לא חיישינן שמה ימכרו רבו לישראל וישאל דכיון דמוזותיו על רבו לא יבא חוטא ולא דגיטין (דף יב. ושם) שיכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואיני זקן ואמאי לא חיישינן שמה ישאל אז כיון הא לא שכיח* :

הגרות הב"ח
(ה) ג' העלו ס"ד (שפחה וכו' לא כל שכן) תלמי' וכו' ההוס' לא גרסי ליה : (ב) חוס' ד"ס ואין וכו' והכא מקריב בכל שעה וכו' קרבנותיהן ויחזרו : (ג) ר"ה ואלו הן וכו' קאי בתם ס"ד והשאר הוא גליון :

דמוזותיו על רבו לא יבא חוטא ולא דגיטין (דף יב. ושם) שיכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואיני זקן ואמאי לא חיישינן שמה ישאל אז כיון הא לא שכיח* :

ס"ד השתא בהמתן של לדיקים. נראה דל"ג ליה דלא שייך הך פירכא אלא במקום שהחכם ענמו נכשל בחילת איסור ואין להאריך כאן* :

ואלו הן חרש. הייט דוקא בקטן שאינו יודע לישא כפיו דבסוף לולב הגזול (סוכה מב. ושם) תניא יודע לישא את כפיו חולקין לו תרומה ואקטן קאי חס (ג) קטן היודע לישא את כפיו עולה עם הגדולים אבל בפני ענמו עד שיביא ב' ספרות כדאמר בפ"ג דמגילה (דף כד.) ושם לישא בקביעות עד שיחמלא זקט* :

ובולן משגרין לבתיהן. וא"ת ולמה משגרין לחרש וטומא והלא לא ישמרוהו בטורה וי"ל שיש להן אשטרופוס בבתיהן ומ"מ אין חולקין להם פן יבאו לחלק אפילו אין להם אשטרופוס :

[ע' סיכום חוס' כחובות כח. ד"ה ודלמא]

[וע' סיכום חוס' שבת יב. ד"ס רבי נתן וחוס' סמחים קו : ד"ה אישתאי וחוס' גיטין א. ד"ה השתא וחוס' חולין כו : ד"ה לדיקים]

[כדאמר בחולין כד:]